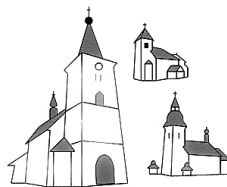

Zpravodaj

FARNOSTÍ SKUTEČ, RANÁ A PŘEDHRADÍ

ZÁŘÍ 2020

O kurzu ALFA, novém začátku i konci...

Milí přátelé, máte v rukou podzimní zpravodaj našich farností.... Tohle období v sobě nese vždy **dvojitý pohled** na náš život. Nejdříve je to **nový začátek** – nový školní rok, otevírá se výuka náboženství a další kroužky, rozvíjejí se opět pravidelná setkávání farních společenství, která byla o prázdninách trochu utlumena... V neposlední řadě se také už pár týdnů pokoušíme o ALFU – a zde se

na chvíli zastavím....:

Co to je ta ALFA? Jeden ze způsobů, jak oživit život farnosti, jak dát účastníky dohromady a zároveň, jak nenásilně oslovit lidi hledající nebo nevěřící. Podstatou je asi 12 setkání jednou týdně. Jde o jednoduchou večeri, přednášku a diskusi ve skupinách na základní témata, jako je víra v Boha, modlitba, Bible, boj se zlem, Duch svatý apod.

Proč tato aktivita?

Zde je pár komentářů těch, co ji zažili: „Alfa je cesta k objevení toho, po čem hladovíme – smysl, důvěra a vztah... v klidném prostředí, které neodsuzuje.“

„Kurzy Alfa poskytují základní informace pro růst k dospělému křesťanství v dnešním světě a pomáhají, aby z učedníků zráli duchovní rádcí a otcové. Doplnují tak klasické katechismy o katechezi hlav a srdcí až k bodu rozhodnutí – jak následovat Ježíše Krista dnes v roli jeho svědků.“

Více o tom najdete třeba zde: <http://www.katolalfa.cz/>.

Já osobně jsem zažil více setkání v Hradci Králové i jiných farnostech a vím, jak to pomáhá. V poslední době přišlo **několik impulzů** - třeba od představitele maltézských rytířů v našem gymnáziu nebo od hlineckých farníků a další..., takže pokud člověk hledá Boží vůli, tak by byl hluchý a slepý, kdyby v tom nepoznával Boží impuls a aspoň to nezkusil....

U nás máme tento kurz vždy v neděli (od 13. 9.) v 17.30 v čajovně gymnázia ve Skutči. Zván je každý zájemce, i když poprvé se zaměřujeme hlavně na nás farníky a za rok – dá-li Bůh – více na lidi nevěřící.... Přijďte se podívat a uvidíte...

Nejdříve jsem mluvil o dvojitým pohledu na náš život: září – je doba nového začátku z hlediska škol, ale také **doba bilance**, když se díváme na naše **zahrady a pole**... teď se jakoby podzim ptá, co jsme dělali na jaře a v létě... Jistě to nezáleželo jen na nás, ale i na počasí a dalších podmínkách, ale podstatná je naše snaha a úsilí. A tak pole už jsou většinou sklizená, úroda je pod střechou, zahrady se připravují pomalu na zimu a my se můžeme radovat z toho, co jsme vypěstovali. Nejde jen o plody práce, ale i o naši činnost samotnou, která nás spojila s přírodou. Učíme se při tom **spolupracovat na Božím díle** v tomto světě... Kéž se nám to daří nejen na zahradách, ale i v našich vzájemných vztazích, v našem životě s Bohem...

Všem vám ze srdce žehná o. Jan

DĚTSKÉ OKÉNKO

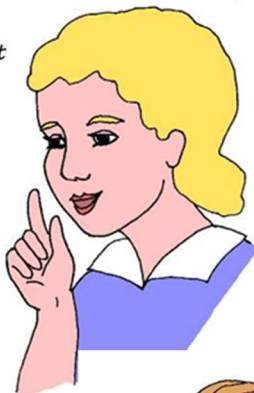
Pro Pána Ježíše je nejdůležitější to, co děláme.

Někdy se nám stává, že slíbíme rodičům, že uklidíme třeba pokoj, ale pak to neuděláme. Jindy chvíli trucujeme, ale pak nás to mrzí a poslechneme. Když poslechneme, mají rodiče z našeho vykonaného skutku radost. Úplně nejlepší by však bylo skutek slíbit a pak ho udělat.

*Pavlíku, nejdřív si napiš úkoly,
potom si uklidíš pokojík,
sníš si svačinku, pomůžeš donést
dědečkovi dříví, dáš Puntovi
čistou vodu a pak si můžeš jít
hrát na hřiště.*

Vždycky se nám to ale nepodaří hned správně. Vše se dá ale napravit. Pro Pána Ježíše je totiž důležitější to, co děláme. Proto bychom se měli snažit, aby z našich skutků druzí, ale i Bůh, poznali, že je máme rádi.

Eva Bártová

T

R

A

S

O

D

1 2 3 4 5 6

Co bude mít Pavlík i maminka, když Pavlík splní úkoly?
Seřaď úkoly tak, jak je maminka říkala, a doplň písmenka
do tajenky.

FARNÍ VÝLET 2020 – BROUMOV & OKOLÍ

Dne 12. 9. za východu slunce na svátek Panny Marie poutníci z farností Skuteč a Předhradí vyrazili na pouť. Nebe bylo jasné a počasí vypadalo slibně. Ideální den k putování, což se v průběhu dne ukázalo jako i možná nevýhoda. Ale nepředbíhejme událostem a pokračujme pěkně popořádku.

Po šesté hodině ranní jsme byli všichni nastoupení v autobusu a s požehnáním o. Jana jsme mohli vyrazit směrem na Malé Svatoňovice. Toto poutní místo a rodiště Karla Čapka se nachází pod Jestřebími horami. O vzniku poutního místa se traduje toto: sedlák Václav Šrejber zavěsil dřevěnou sošku Panny Marie s Jezulátkem na třešeň,

kteřá tam rostla nad studánkou se sedmi prameny. Třešeň předtím zmrzla a uschla. Rok po zavěšení a sedm let po uschnutí – třešeň se na sedmi větvích zazelenala a rozkvetla na svatého Jana Křtitele, a na svatého Václava na ní dozrály třešně. Zpráva o této události se brzy roznesla a lidé spěchali ke studánce a prosili Pannu Marii o uzdravení. Později byla studánka vyzděna a následně byla přistavěna kaple, u které lze načerpat vodu z pramene. V bezprostřední blízkosti se nachází barokní kostel Sedmi radostí Panny Marie. V tomto

kostele jsme se zúčastnili mše svaté, kterou odsloužil o. Jan.

Naše putování pokračovalo směrem k Broumovu, kde nás čekala prohlídka kláštera řádu svatého Benedikta, který byl založen ve 14. století. Kdysi zde byla významná benediktinská klášterní škola, mezi jejíž absolventy patřil např. i Arnošt z Pardubic nebo též spisovatel Alois Jirásek. Mezi nejcennější exponáty patří knihovna (čítající zhruba 17 000 svazků), kopie Turínského plátna z r. 1651 a Vamberecké mumie. Osobní zážitek bohužel nemůžeme připojit, jelikož jsme se prohlídky neúčastnili. Ostatní poutníci se s vámi jistě o své zážitky a dojmy rádi podělí.

Po prohlídce kláštera jsme se vydali na nedalekou vyhlídku Hvězda. Od místní paní jsme si půjčili klíče od tamní barokní kaple, jejíž půdorys připomíná hvězdu. S důvěrou jsme vyrazili „cyklostezkou“ vzhůru na lesní parkoviště. Bohužel jsme nebyli jediní, kdo měl stejný nápad. Jak jsme velmi brzy zjistili, tak jsme ani nebyli jediným autobusem, který jel nahoru. Po napínavých manévrech a za navigace ochotného Honzy Bártý vše dobře dopadlo a zaparkovali jsme. Poté se

naše kroky rozdělily. Někteří se vydali do kaple Panny Marie Sněžné na modlitbu růžence, případně na shlédnutí Broumova z ptačí perspektivy z vyhlídky Hvězda a jiní vyrazili na nedalekou vyhlídku Supí koš.

Odjezd byl již podstatně snadnější než příjezd. Cesta domů proběhla bez problémů, kdy jsme po cestě mohli alespoň v rychlosti zahlédnout rodnou farnost o. Jana - Bílý Újezd.

Děkujeme o. Janovi za zorganizování této krásné poutě! Děkujeme Panně Marii za krásné a teplotně přijatelné počasí!

Zakončila bych slovy Karla Čapka: „To nejkrásnější na světě nejsou věci, nýbrž chvíle, okamžiky, nezachytitelné vteřiny.“

Peter a Anička Bortelovi

ROZHOVOR S NOVOKNĚZEM P. JAKUBEM BRABENCEM

Na několik otázek velmi ochotně odpověděl jeden z letošních novokněží, rodák z našeho kraje:

Mohl byste se nám prosím představit?

Moc rád ☺. Jmenuji se Jakub Brabenc, pocházím z nedalekého Hlinska, kde jsem prožil zatím největší část svého života. Pán mi dal nesmírný dar, mít velkou a krásnou rodinu. Mám celkem 8 sourozenců (5 sestřiček a 3 brášky). Nikdy bych to za nic nevyměnil. Já jsem třetí nejstarší, takže jsem si užil mnoho radostí i trablů s mladšími sourozenci. Mamka a tatka nás mají nesmírně rádi a vždy nám to dávali a stále dávají najevo.

Bylo to prosté rozhodnutí být knězem? Jak to u vás bylo?

Byla to trochu taková rychlovka. Jestli znáte Cimrmanovu hru Záskok, tak je tam scéna, jak šikovatel Vogeltanz říká, že se do Vlastičky zamiloval na první pohled. Se mnou to bylo podobně. Povolání přišlo nečekaně při jedné ranní mši svaté v Hlinsku. Do té doby mě nikdy nenapadlo, že bych vstoupil do semináře a zasvětil se Pánu. Přípravou na toto moje rozhodnutí byla popravdě jedna knížka: Dar a tajemství, kterou napsal, dnes již svatý, Jan Pavel II. Knihu vydal k padesátému výročí svého kněžství a popisuje v ní radosti, ale i těžkosti doby, ve které žil, i svoji cestu k zasvěcenému životu. Po přečtení mě poprvé v životě napadlo, že kněžství je taky jedna z možných životních cest. Ale vraťme se k tomu okamžiku Božího zavolání při té úterní ranní mši. Moc dlouho jsem nepřemýšlel (asi pár vteřin) a hned jsem Pánovi řekl, že přijímám. Je to trochu takové osobní FIAT,

které by měl člověk Bohu říkat stále.

Zavzpomínejte na svá studia, jaký jste byl student? Co vás bavilo a co ne?

No, studium není moje silná stránka, ale když už se dokopu ke studiu, tak se nové věci učím moc rád ☺. Když bych měl zhodnotit jaký jsem byl (a vlastně pořád jsem) student, tak bych řekl, že takový normální. To, co mě bavilo, třeba historie, tak jsem se učil rád a ty ostatní věci musí člověk nějak zvládnout. Když bych vzal průměr všech známek, tak budu na 2, takže velmi dobře, a to mně, co se školy týče, stačí. Před Bohem se ale musíme všichni snažit o emi-
nenter, o to nejlepší.

Jak vaše životní rozhodnutí přijala rodina, kamarádi?

Naši nás vychovávali ve svobodě. Nikdy nás nikam netlačili. Když jsem jim řekl, že bych chtěl být knězem, měli obrovskou radost, ale věděli, že ta cesta nebude jednoduchá. To já jsem v té době ještě nevěděl, ale realita člověka naučí ☺. Když se ale vše dělá s Pánem, tak není čeho se bát, i když je náročná ta skutečnost, že člověk Boha často nechápe, ale právě od toho máme víru.

A kamarádů mám moc. Někteří zdravě provokovali, jiní se po čtvrtém pivu se zájmem vypytaali a jiní mě nesli v tiché modlitbě. Všem chci moc poděkovat, protože největším pokladem člověka jsou po jeho vztahu k Bohu, vztahy s druhými.

Přišly krize?

Krize nejenže přišly, ale stále přicházejí. To je normální. Nejtěžší krize přišly na konci 4. ročníku a poté na začátku mého působení v Pardubicích, kdy jsem se celkem dost silně 2krát zamiloval. Vše to Bohu díky posloužilo tomu, že si člověk mohl opravdu urovnat, co je uvnitř jeho srdce. A děkuji Pánu, že tam byl opravdu On a nesl mě. Nikdy jsem Pánu v srdci, od té chvíle zavolání, neřekl, že nechci být knězem.

Vzory, které vás ovlivnily...

Vzorů jsem měl a mám mnoho. Jsou to především svatí, ale i kněží, či moudří lidé, kteří mi ukázali radost, kterou čerpají ze vztahu k Bohu. Velkým vzorem mi je poslední dobou sv. František. Jeho vnímání Božího stvoření, jako odlesku Boží krásy, mně naplňuje srdce hlubokým pokojem.

Jaký byl verš nebo motto na vašem oznámení?

Na oznámení jsem měl obrázek Panny Marie Pomocnice, který mám v pokoji a modlím se před ním a trochu jako motto jsem si tam dal františkánské PAX et BONUM (pokoj a dobro) a to snažím žít.

Podle čeho jste si vybíral prmiční ornát?

Přiznám se, že jsem si ten ornát nevybíral sám, ale nechal jsem si ho vybrat jednou osůbkou z Pardubic, kterou mám rád a věděl jsem, že jí to udělá velkou radost. Zajímavé je, že se jí líbil ten samý ornát jako mně ☺.

Téma prmičního kázání...

Téma i obsah prmičního promluvy byly vlastně jednoduché, protože ji měl můj kněžský bráška, se kterým jsme byli 3 roky spolu v semináři. Pojal to vesele díky zážitkům ze seminá-

ře, ale předně také krásně vystihl, o co v kněžství jde. Hlavně vycházel z evangelia o vinném kmeni, které jsem pro primici vybral. Šlo hlavně o myšlenku, že každý člověk, a ne pouze kněz, má být krásnou ratolestí na vinném kmeni, Kristu.

Co považujete za nejdůležitější okamžik ze svěcení?

Pro mě byl velmi silný okamžik, kdy nám o. biskup Jan mazal ruce křížem a pak nám je pevně spojil k sobě. Bylo to něco jako u manželství, jak kněz říká: „co Bůh spojil, člověk nerozlučuj.“

Jak se cítí novokněz?

No, často společensky unaveně, ale asi i to patří k tomu období ☺. Je to krásný čas Boží milosti a ochrany. Jako se manželé po svatbě konečně pořádně sžívají, tak se teď učím být knězem. Jsem rád, že jsem v Pardubicích a že mám tak dobré a hodné představené.

Kde nyní působíte? Už jste se zabydlel?

Už od minulého léta působím v Pardubicích. Mám hezký podkrovní pokoj a krásný výhled na náš hlavní kostel sv. Bartoloměje. Jsem s bydlením i místem moc spokojený.

Byl jste na realitu kněžského života dostatečně připraven?

Čas strávený v semináři člověka připraví na rytmus duchovního života a obohatí vědomostmi ze studia, ale pro vyložení praktické fungování na konkrétní faře, v konkrétním prostředí a s konkrétními lidmi nemůže připravit. Proto máme Svatého Ducha, který člověka vede a pomáhá mu plnit úkoly, které pro něj má Pán či aktivní farníci připravené ☺.

U čeho si odpočínáte?

Odpočinu si nejvíce u sportu či při obyčejné procházce. Velkou radost taky mám, když si můžu s někým zajít na točené pivo a dobré jídlo.

Jak jste strávil léto?

Strávil jsem ho služebně ☺...stále jsem byl s druhými, hlavně s mládeží na táborech. V ostatních časech jsem byl v povinnostech, které vyžadovala farnost.

Co byste vzkázal farníkům?

Aby se měli rádi a měli rádi svého kněze a modlili se za něho. Teprve jako knězi mi došlo, že i kněz potřebuje kněze. Sám sebe nevyzpovídám, ani si nemůžu udělit pomazání nemocných. Kněz, ať už je jakýkoli, je prostředníkem Boží milosti k člověku.

Děkujeme za rozhovor a přejeme vše dobré ve vašem životě.

R. Spilková

FARNÍ DEN VE SKUTČI

Na neděli 23. 8. 2020 jsme se zvláště těšili. Konal se totiž farní den.

Mši svatou jsme si prožili s pocitem pokání a radosti ze setkání s Bohem.

Po mši jsme se sešli na farní zahradě, kde bylo vše krásně připravené, posezení i pohoštění.

K obědu jsme měli výborný guláš, připravený Františkem Spilkou a jeho rodinou.

Následovaly další dobroty, ovoce, zákusky, chlebičky. To vše

jsem zapíjeli dobrým pivem, vínem a kávičkou. Obsluha byla velmi pozorná a obětavá.

Náš duchovní otec Jan Linhart nám vysvětloval podstatu ALFA kurzu, který se bude konat v čajovně gymnázia ve Skutči. Také přivítal a představil nám hosta MUDr. Ptáčkovou, velmi uznávanou lékařku v oboru ortopedie z Hlinska.

Z vyprávění paní doktorky jsme pocítovali velkou pokoru a oddanost Bohu, který ji provází celým jejím životem osobním a profesním. Těžkosti, kterými si prošla za totalitního režimu, spojené především se studiem medicíny, odevzdávala do Božích rukou. Také jí vděčíme za doláčení našeho otce Jana po jeho těžkém úraze. A jemu děkujeme za vše, čím nás provází a co pro nás dělá. Byl nám vzorem i v době své nemoci, kterou nesl velmi statečně.

Neředlní odpoledne nám hudbou zpřijemnila rodina Bártova a ostatní farníci. Děti si vyhrály na zahradě a hřišti.

Sluníčko nás hrálo, atmosféra byla pohodová a usměvavá. Velký dík všem zúčastněným.

Marta Netolická

U SV. IZIDORA

Na prostorné louce za Mrákotínem byly v minulosti studně, kam chodili místní obyvatelé prát prádlo. O tom vypravují už jen pamětníci. Dnes zde stojí kříž, kaple sv. Izidora a v nedávné době byla dokončena zastavení křížové cesty.

V sobotu 18. 7. 2020 jsme se zúčastnili svěcení křížové cesty otcem biskupem Josefem Kajnekem. S pomocí obětavých lidí ji postavil otec Josef Pospíšil. Při této příležitosti také všem, kdo se na zhotovení tohoto díla podíleli, poděkoval. Barevné obrazy křížové cesty jsou uloženy ve vitrínkách, které jsou upevněny na žulových sloupech. Obrazy křížové cesty, i ostatní obrazy vně i uvnitř kaple, namaloval františkánský kněz František Michal Pometlo z Příbyslavi.

Přijeli sem lidé ze všech koutů diecéze a několik kněží z blízkého okolí – o. Jan Srnský, o. Vladimír Janouch, o. Petr Vtípil, o. Jiří Remeš, jáhen pan Josef Roušar. Víтали jsme i novokněze Jakuba Brabence z Hlinska, který nám po mši svaté udělil novokněžské požehnání.

Pan biskup Kajnek při modlitbě křížové cesty /za papeže Františka/ a za doprovodu písně

Rozjíme křesťane, křížovou cestu posvětil. Následovala mše svatá.

Vedle kaple byl postavený, přístřeškem chráněný, obětní stůl a k sezení byly připraveny lavičky. Při mši svaté otec biskup připomněl 20 let od žehnání kříže. Slavnost byla doprovázena písní K oltáři Páně.

Po mši svaté nás otec Pospíšil pozval na oběd. Vše bylo dobře zorganizováno a připraveno. Počasí se vydařilo, nepršelo, ani nepálilo slunce. Po výborném obědě a popovídání si s přáteli jsme se pomalu rozcháze-li. Díky Bohu za krásně prožitý den.

M + M

LOUTKÁRNA

PRVNÍ TÝDEN PRAZDNIN SE USKUTEČNILA JIŽ PO 69. LOUTKÁŘSKÁ CHRUDIM. Naše skupinka holek z Loutko-hraní se vydala do Chrudimi na týden plný zábavy. Viděli jsme spoustu divadel, která byla fascinující, zajímavá, zábavná, ale někdy také divná. Druhý den jsme začali chodit na seminář, kde jsme si našli i nové kamarády. Měli jsme papírové téma. Naše lektorka se jmenovala Bětka Vacková, s kterou jsme vymýšleli divadlo o hledání pokladů.

Po semináři jsme se sešli s našim panem farářem Ondřejem Matulou a s Petrou Sodomkovou u restaurace Alfý. Když jsme se naobědvali, tak jsme šli do Chrudimky, kde jsme si užili plno zábavy a také mokrého oblečení. Když jsme se dočvachtali, tak jsme si šli pro zmrzlinu. A poté jsme šli na divadlo.

Nejvíc se nám líbilo představení o Malále: bylo to o dívce, která žila v Pákistánu, její otec byl učitelem ve škole pro dívky. Do školy musely chodit v šátku, ve kterém jim byly vidět jen oči. Jelikož byla Malála statečná dívka, postavila se hrdě za právo žen a dívek, proto zrušila šátky. Jenže se to nelíbilo vládě, a proto zavřeli všechny dívčí školy a začali hledat Malálu a jejího otce. Jednou jela Malála se svojí kamarádkou autobusem, ale uslyšela

podivný zvuk a najednou byla všude tma. Když se probudila, tak se ocitla v bílé místnosti, kde viděla jen přístroje a své blízké. Konec.

Děkujeme za skvělý týdenní výlet.

A+E+K+M

LABSKÁ STEZKA 02

V úterý 11. 8. 2020 se parta ministrantů z Rané vydala v osm hodin směr Pardubice. V Pardubicích jsme se stavili na místní faře, kde nás přivítal P. Tomáš Kvasnička a šli jsme do místního kostela na soukromou mši. Po mši jsme nasedli na kola a jeli do Kolína, kde jsme přespali na faře. Ráno jsme si uklidili věci a šli jsme na mši. Po mši nás místní kostelnice pozvala na prohlídku kostela sv. Bartoloměje,

Mělník

kde jsme se mohli podívat na střechu. Po prohlídce kostela nás P. Ondřej vzal na řepářskou dráhu, kterou jsme si bohužel nevyzkoušeli. Naše další zastávka byla v Libici nad Cidlinou, kde jsme se občerstvili a podívali na sousoší sv. Vojtěcha a Radima. Dojeli jsme do Poděbrad, kde jsme si natočili minerální poděbradskou vodu a jeli jsme dál. Středeční noc jsme přečkali v kempu Ostrá u Lysé nad Labem, i když jsme měli spát na faře, což nevyšlo. Třetí a poslední mši jsme měli v kostele Nanebevze-

tí Panny Marie ve Staré Boleslavi, kde jsme se podívali na Palladium země české, se kterým měl čest P. Ondřej požehnat a pomodlit se k němu. Po 170kilometrové cestě jsme se dostali do Mělníka. Zde jsme prozatím ukončili naši cestu, a to výbornou pizzou a potom už jsme jeli autem domů.

Prokop Pavliš

ANKETA MEZI ZÁKAZNÍKY PEKAŘSTVÍ

Věk dotazovaných dětí je od 7 do 15 let, dívky i chlapi.

Jak ses těšil/a do školy?

- dobře
- jo
- ano
- hodně
- netěšila
- ne
- hodně
- vůbec
- hodně
- Ano

Co Tě ve škole nejvíc baví?

- matika
- tělocvik
- všechno
- český jazyk
- přestávky – hraju šachy
- angličtina – zpíváme písničky
- tělocvik
- kolektiv
- přestávky
- všechno

A. Kozderková

FARNÍ TÁBOR

2. - 8. srpna 2020 se uskutečnil farní tábor na Rané. Hlavním vedoucím tábora byla Veronika Pavlišová. První den tábora jsme se vybalovali a večer hráli hry na seznamování. Druhý den ráno jsme uslyšeli velkou ránu a všichni jsme vyběhli z pokojů ven a zjistili jsme, že spadlo letadlo, chtěli jsme ho jít hledat, ale nejdřív jsme si dali rozčvičku. Mezitím, co jsme cvičili, letec, co řídil letadlo za námi přiběhl sám, měl velký hlad a žízeň, tak jsme mu nabídli chleba s marmeládou a čaj, takže jsme se vydali zpátky do budovy a nasnídali se společně s letcem. Poté nám vedoucí připravili takový malý film o růži a beránkovi, tím pádem jsme zjistili, že téma tábora je Malý princ.

Další den nás rozdělili do týmů, ve kterých jsme plnili různé soutěže. Celý tábor jsme vlastně plnili různé soutěže, za které jsme dostávali body na spravení letadla. Díky tomu, že jsme měli opravovat letadla, tak jsme se šli podívat na skutečské letiště na letadla a něco se o nich dozvědět. Jeden den jsme měli ve skupinkách zápas v RINGU, je to moc zábavná hra, myslíme si, že to všechny moc pobavilo.

Předposlední den jsme si dali vodní bitku, všichni se prali o vodu, bylo to krásné ochlazení, takže jsme si to všichni užili. Poslední večer jsme všichni mohli spát ve stejné místnosti a společně se koukat na film o Malém princí. Poslední den jsme si balili věci, pomáhali uklízet a postupně si pro každého jezdili rodiče, takže jsme se začali loučit s vedoucími a různě i s kamarády.

Děkujeme za skvěle užitý tábor, hlavně vedoucím, panu faráři a kuchařkám za výborné jídlo.

A+E+K

MIMOŘÁDNÉ BOHOSLUŽBY A AKCE

26.9. - 18:00 poutní mše sv. **Lažany**

27.9. - Tichá sbírka

- 11:00 poutní mše sv. v **Radčicích**

4.10. - 8:00 **dětská mše sv. Skuteč**

- 9:30 posv. mše sv. v **Předhradí**

8.10. - 18:45 - přednáška o misiích – **Adopce na dálku – v Předhradí**

11.10. - 8:00 posv. mše sv. **Prosetín**

16.10. - 17:45 – přednáška o misiích – **Adopce na dálku – ve Skutči**

17.10. - 8:00 – mše sv. ve Skutči /dolní kostel/ a **Memoriál P. Křivského**

18.10. - sbírka na PMD – ve Skutči a Předhradí - **misie a jarmark**

23.10. - 18:00 – **Benefiční koncert – M. Káčerková a M. Eben – Labyrint světa a ráj srdce – Skuteč /farní kostel/**

25.10. - 11:00 posv. mše sv. **Hluboká**

25.10. - v Předhradí před a po mši sv. a ve Skutči od 16:00-18:00 mimoř. **svátost smíření –**

Tichá sbírka

1.11. - 8:00 – **dětská mše sv.** ve Skutči

- 8:00 - mše sv. v Holetíně + pobožnost

- 9:30 – **dětská mše sv. v Předhradí + pobožnost**

- 9:30 – **mše sv. v Rané**

- 18:00 mše sv. ve Skutči

2.11. - 8:00 **mše sv. s gymnáziem** ve Skutči

- **16:00** mše sv. **Předhradí**

- **17:30** mše sv. ve **Skutči + pobožnost s průvodem**

- **18:00 – mše sv. v Rané + pobožnost s průvodem**

8.11. - **II. Sbírka na pojištění**

- 14:00 posv.mše sv. **Janovičky**

15.11. - **dveřní sbírka na Biblické dílo**

28.11. - spol.**zahájení adventu** na náměstí ve Skutči

29.11. - Tichá sbírka

6.12. - 8:00 a 9:30 - **dětská mše sv.** ve Skutči i Předhradí+ **Mikuláš + žehnání adv. věnců, II. sbírka na bohoslovce**

12.12. – 9:00 **adventní duch. obnova** na gymn. Skuteč s P. Milošem Kolovratníkem z Č. Třebové

13.12. – 18:00 **večerní mše sv. při svíčkách** ve farním kostele ve Skutči

19.12. - 6:30 **dětská rorátní mše sv. při svíčkách** ve Skutči /farní kostel/ + snídaně na faře

22.12. - 8:00 **mše sv. s gymnáziem** ve Skutči **při svíčkách**

23.12. - **Živý betlém** Skuteč

kurz ALFA – probíhá od 13.září do listopadu v 17:30 v čajovně gymnázia ve Skutči / celkem 12 setkání/

Školní mše sv. ve Skutči je v době vyučování každý čtvrtek v 7:00

od 1.11. budou všechny mše sv. ve Skutči ve farním kostele ve Skutči – na jaře budou opět středeční a nedělní mše sv. večer v kostele Božího Těla

V zimním období budou mše sv. ve středu v Hluboké 18:00, v Předhradí ve čt. v 16:00, na 1.pátek v 16:00, na Štěpánově 2.sobotu v 16:00 a v Lažanech nebudou.

adventní zpovídání – 6. a 13.12. před a po mši sv. v Předhradí, 13.12. od 15:00 do 18:00 na faře ve Skutči.

změna programu vyhrazena :-)

Vydáno 27. září 2020 pro vnitřní potřebu farností Skuteč, Raná a Předhradí.

Kontakt: ŘKF - děkanství Skuteč, Tyršova 1, 539 73 Skuteč

Tel: J. Linhart- 605 541 676, O. Matula - 732 536 873, Internet: www.farnostskutec.cz, www.farnostrana.cz